

עמוד "שבועי" 119

חדשות מתנועת הקיבוץ הדתי

עלם אכילס

הסתיימה תכנית ראשונה - צמיחי מחקר

באוירה הכפרית של מושב אורה הסמוך לירושלים התקיים מפגש הסיום של קבוצת עמיתי המחקר במכון לחקר הקיבוץ הדתי. במהלך השנה נפגשו שמונה סטודנטים הלומדים לתארים שונים, ועסקו בהנחייתו של ד"ר מיכאל בן אדמון (שדה אליהו) בהיכרות עם ערכיה, הגותה ופועלה של התנועה. הסטודנטים נפגשו עם ד"ר נחום ברוכי, ד"ר אמנון שפירא, דינה ספראי, הרב יהודה גלעד ועוד, ועסקו בהיבטים שונים כמו דת, כלכלה, חברה, וחקלאות. בנוסף עסקו העמיתים בלמידה משותפת במטרה לקדם את מחקרם של כל אחד מהם. נושאי המחקר שונים ומגוונים: סוגיית ההפרטה בחינוך והשפעתה על החיים הדתיים; היכרות עם דמויות מהתנועה שהשפיעו על החקלאות במדינת ישראל; הייחודיות של חגיגת החגים בקיבוץ הדתי לעומת החילוני בשנות ה-50 וה-60; סוגיית ההפרדה בין המינים בחינוך הקיבוצי, ועוד נושאים מגוונים. במהלך השנה הקרובה תצא בעז"ה חוברת מאמרים המהווים תמצית המחקרים. העמיתים תיארו כי זיקתם והערכתם לתנועה התחזקו במהלך המפגשים תוך הכרת מפעלה האדיר. התכנית אפשרה לשאול שאלות נוקבות, לדון בפתיחות ובביקורת בדרך ובאפשרות המתמדת להתחדשות. המכון ימשיך ללוות את הסטודנטים במהלך מחקרם גם בהמשך, ואנו מברכים אותם על הצטרפותם למכון ועל תרומתם לחקר התנועה. בהצלחה! ההרשמה לתכנית עמיתי המחקר לשנת תשע"ג נפתחת בימים אלו.

כנס הביטוח השנתי

בשבוע שעבר התקיים כנס הביטוח השנתי של חברת 'שדמה' לקיבוצי הקיבוץ הדתי. בכנס השתתפו נציגים רבים מהתנועה. בתחילת הכנס דיווח ידידיה צור (עין הנצי"ב) על המשא ומתן עם 'ביטוח חקלאי', שהסתיים בהצלחה, ובמסגרת ההסכם חלק מקיבוצי הקיבוץ הדתי יתחילו לבטח ב'ביטוח חקלאי' דרך סוכנות הביטוח 'שדמה' כבר בשנת הביטוח המתחילה ב-1 ליולי. במסגרת כנס מרכזי המשק הקרוב יופיעו בעז"ה נציגי 'ביטוח חקלאי', ויצגו את החברה ויתרונותיה. בהמשך שמעו הבאים לכנס הביטוח את הרצאתו של רון הדסי, המשמש כיו"ר 'איקיאה ישראל'. רון סיפר על השריפה שכילתה את הסניף בנתניה ואת המאמצים הגדולים שנעשו על מנת לקצר את תקופת אי הפעילות של איקיאה, והיטיב למסור את התובנות שלו בעקבות השריפה: החשיבות הגדולה לפוליסת ביטוח מתאימה, חשיבותה של בדיקה יסודית של הפוליסה, נחיצותה של חלוקה ברורה בין השוכר והמשכיר של המבנה, וכמובן – ביטוח התכולה. הסניף בנתניה חזר לפעילות מלאה בזמן שיא של כ-15 חודש. ההרצאה האחרונה והמרגשת ניתנה ע"י רונה רמון, שתיארה את ההתמודדות האישית שלה אחרי שני האסונות שהיא ומשפחתה עברו. יודעי דבר אומרים שבאולם לא נשארה עין יבשה. תודתנו לראובן מ'שדמה' על יום העיון ששילב חומר מקצועי ותרבותי ברמה גבוהה, ועל העבודה המשותפת והחברית לאורך כל הדרך.

נושאי המחקר של העמיתים שונים ומגוונים

יודעי דבר אומרים: "לא נשארה עין יבשה באולם"

רון הדסי: איך לקצור אי פעילות

גדוד העבודה

"אנשי גדוד העבודה הם אנשי הננו-מוכנים ומזומנים תמיד", כך תיאר את אותם חלוצים מנהיגנו, שמואל חיים לנדוי – שח"ל, ממייסדי תנועת תורה ועבודה והפעל המזרחי. בניסיון להתחקות אחר מעשיהם ולהידמות להם, לכל הפחות בתחום החלוצי-ציוני, עמלים למעלה מ-60 בני ובנות התנועה, בוגרי כיתות ח' ממרבית קבוצותינו, על הכשרת בוסתן נוי ואתר טיול ונופש בסמוך לקיבוץ מעלה גלבע. בהובלת אביעד ספראי ממעג"ל, שהקים לאחרונה את מרכז 'רוח שדה', וימימה קידר מכפר עציון, ובליווי נבחרת בוגרי י"א, עובדים בנינו ובנותינו היקרים בשמש קופחת, בידיים מיובלות ובזיעה ניגרת. השטח: חורש ים-תיכוני קלאסי שלא עובד מעולם במורדות הצפוניים של הגלבע. התוצאה: פינות נוי מטופחות, ספסלים ואתרי תצפית, נטיעות חדשות ומערכות השקאה. כל זאת תוך כדי שיג ושיח עם אנשי 'גדוד העבודה', המוכנים ומזומנים תמיד, ועם ערכי השיתוף, השוויון וכמובן ערך העבודה. תודה והערכה גדולה למדריכים המובילים את הנוער לפסגות חדשות. בשבוע הבא יתקיים כמיטב המסורת "המרוץ לקיבוץ הדתי" לבוגרי כיתות ז', ובעדכון הבא תוכלו להתעדכן איזה קיבוץ ניצח השנה.

א"ק' לוי – "כמה חילאים על איש גדול שהלך לאחור"

במוסף השבת של העיתון 'ישראל היום' כתב ג'קי לוי, בוגר קיבוץ בית רימון וישיבת הקבה"ד, מילים נפלאות על יוסק'ה אחיטוב ז"ל, בתוספת מילים חשובות על תנועת הקיבוץ הדתי. במלאות 30 לפטירתו של יוסק'ה מצאנו לנכון להביא את הדברים שנכתבו במהלך ה'שבעה', לזיכרון ולחשיבה:

בשבוע שעבר הלך לעולמו יוסק'ה אחיטוב, ואתם כמעט לא שמעתם על כך. אלא אם כן אתם קשורים איכשהו לתנועת הקיבוץ הדתי. יוסק'ה היה התגלמות האידיאל של הקיבוצניק הדתי. הוא היה תלמיד חכם אדיר, וחלוץ אמיתי. כשזכיתי לשמוע אותו לראשונה הייתי עדיין פרח צעיר ומבולבל. אחרי שנפטרתי סוף כל סוף מן הישיבה התיכונית, לא האמנתי שיבוא יום ואפתח ספר מרצוני החופשי. הייתי מוצף מיאוס וגועל מהישיבתיות הממוסדת. מהתמהיל היום-יומי של מתק שפתיים ואיומים מחרידים, שהיה מנת חלקנו ודיאטת קיומנו. יוסק'ה עמד שם במכנסיים קצרים ובסנדלים, ונתן שיעורים מרהיבים על הרמב"ם והבהיר סוגיות תלמודיות מורכבות. הוא אהב את הטקסט, והוא דיבר עברית ישראלית, חיה ורלוונטית. צירוף המילים "הקיבוץ הדתי" נשמע לאוזן העכשווית כמו "דיאט אשכוליות". בחייך, גם קיבוץ וגם דתי. אבל מי שהכיר, ובעיקר מי שלמד – אפילו קצת, כמוני – בישיבת הקבה"ד, לא יכול שלא לאהוב אותה ולהצטער שהיא לא משפיעה קצת יותר. התנועה הקטנה והאצילית שהתעקשה להשמיע את קולה הנדיר לא הצטיינה ביחסי ציבור, וההפסד כולו שלנו. של החברה הישראלית, שלא נותר לה אלא להתבשם בפניניהם של גדולי הדור מסדר הגודל של נסים זאב ואורן זריף. השיח היהודי בישראל אטם את אוזניו בדיוק לשני הקולות שהיה להם הכי הרבה להציע לו: בית המדרש הספרדי המודרני, ובית מדרשו של הקיבוץ הדתי.

יוסק'ה איננו, ובסופו של דבר אין מנוס מלקבוע שאף על פי שהעמיד תלמידים הרבה, יוסק'ה זכה לאלמוניות שושואיסטית כמעט, לא פחות מאחיו, איש המוסד. וזה אומר הרבה יותר עלינו מאשר עליו.

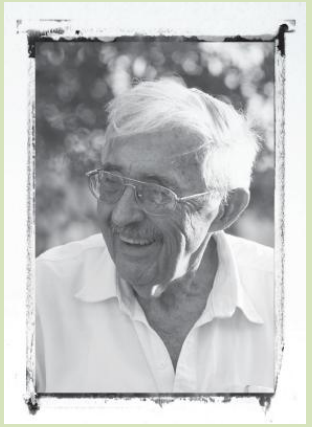
ענת לוי.

נחמיה רפ"ל

וחברי המלכירות הפצי"ה

גדודי עבודה תשע"ב:
ידיים מיובלות
וזיעה ניגרת

התגלמות האידיאל
של הקיבוצניק הדתי

